

Победник узима све: учите на туђим грешкама

Ма одакле почео, онај ко развије победнички концепт може да успе; учи се и на грешкама шефова

Јелена Јовановић

На умећу одлучивања граде се милиони: којих се принципа држати, на шта усмерити пажњу, како избећи замке и како се носити са тешким људима (па и са шефом, за кога упућени тврде да је човек). Речју: шта и како чинити на путу до успеха. И, такође, важно – од чега се уздржати.

Неконвенционалне одлуке, за које је потребна и храброст и истрајност, понекад су пресудне. Клаус Шустер, из данашње перспективе директора Фолксбанке у Аустрији и Србији, наравно, није одувек био топ менаџер. Или, што каже Душан Радовић, да би човек негде стигао, прво мора однекуд да оде! Слично као и многи други данас признати и познати људи, каријеру је почео скромно – као продавац електронике у радњи на хошку.

– Почео сам са 15 година да радим јер родитељи нису имали новца да ме школују. До 26. године накупило се доста слободних дана и неискоришћених одмора тако да сам тада решио да спакујем кофере и

одем тамо где сам одувек желео – у Јужну Америку. Моја потреба за променом је била толика да сам имао само за карту, ни за шта друго – прича Клаус Шустер. Извршност у спровођењу планова данас је његова застава – као менаџмент консултант обучава људе у томе да одлуке спроведу у дело: „Немој само да причаш, уради нешто“!

По повратку завршио је необављене послове, прво матуру па онда и економски факултет. Као и иначе код људи у успону, све невоље сразмерне су каснијем успеху – велики помак не настаје у зони комфора.

– Било ми је изузетно тешко: радио сам и студирао истовремено, а то није било лако јер сам живео и радио у граду удаљеном 60 километара од Граца где ми је био факултет! И тако дан за даном, годинама, до дипломе.

Током каријере, радећи на различитим позицијама, решавајући различите проблеме и преузимајући све већи степен одговорности, имао сам заиста велику срећу да, иако сам че-

сто био у сукобу са шефовима, могу да учим из њихових искустава. Наравно, и они су чинили грешке, а неке од њих су ме баш обесхрабривале. Зато сам, још у том најранијем стадијуму каријере, чврсто решио да ћу да избегнем то да

Клаус Шустер

раднике једнога дана демотивисао. Јер, колико год да их мотивисамо, можемо очас посла да их уназадимо својим грешкама; зато је боље пове-

сти рачуна да уз два корака напред не иде нужно и тај један уназад – објашњава Клаус Шустер.

На мотивацију запослених највише утичу велики пропusti, али ту су и ситне грешке које коштају много више труда кад треба да се исправе него да се уопште не учине!

Друга најчешћа грешка је нереализовање добре идеје. Тек једна од 100 идеја се оствари, тврди Шустер, а томе је узрок одсуство одлуке да се Рубикон пређе и преузме одговорност за реализацију „фантастичне идеје“.

– Прeko Рубикона је прешао онај ко није пропустио прилику да преузме одговорност и реализује идеју! Оно што је пресудно за добро шефовање јесте: и ви морате понекад да урадите нешто изванредно и узбуђиво – додаје Клаус Шустер.

Ако се и догоди да пројекат не заживи, приштедите

напор да за неуспех окривљујете подређене, може да се деси да вам више не испоруче никада ништа ново. А где је онда узбуђење?